

Jézus ebben a példázatban elsősorban a farizeusok és írástudók elé akar tükröt tartani. Az ő feladatuk lett volna a nép pásztorolása, vezetése, de visszaéltek hatalmukkal, saját érdekeiket és előre jutásukat helyezték előtérbe. Jézus egészen másként képzei a jó vezetőt, a jó pásztort. Amikor azt mondja, hogy „én vagyok a juhok ajtaja”, akkor arra utal, hogy Ő a néphez, gyülekezetéhez vezető ajtó, egy út van, és az rajta keresztül vezet. Egészen egyszerűen jézusi módon, jézusi lelkülettel, jézusi hozzáállással kell közelíteni a néphez, az emberekhez, ez pedig csak rajta keresztül, az Ő megbízásával, lelkének indításával történhet. Persze ez nem olyan egyszerű. Ahogy már Jézus korában is voltak ál-messziások, hamis próféták, manapság is számos hamis pásztor irányít, sok téves hang szól. Ők talán Jézus nevében szólnak, de tetteik, viselkedésük rámutat arra, hogy csak „tolvajok és rablók” Gondolhatunk politikusokra, intézményi, vallási vezetőkre, szektákra és a sort még hosszasan lehetne folytatni. Azonban nem csak a farizeusoknak, írástudóknak és a mai „hatalmasoknak”, vezetőknek szól Jézus kritikája. Mi magunk is pásztorok vagyunk. Családjainkban, munkahelyünkön és az életünk számos területén ránk vannak bízva juhaink, akik iránt felelősséggel tartozunk. Vajon tudunk-e az életünkben olyan pásztorok lenni, akikről Jézus beszél? Tudunk-e önzetlenül szolgálni és támogatni?

A szakaszban egy másik fontos üzenete is lehet a számunkra. Jézus azt mondja: „én vagyok az ajtó”. Krisztus az, aki összeköt bennünket Mennyei Atyánkkal, rajta keresztül juthatunk hozzá, ismerhetjük meg őt. Általa üdvözülhetünk. Azért jött, hogy vezessen, tereljen, utat mutasson nekünk. 2018-ban is vár ránk, azt szeretné, hogy Őt válasszuk és felismerjük minden vétünkét eltörlő szeretetét. Ez a szeretet adhat csak erőt a mindennapok pásztori munkájában.

Csiky-Maros Zsuzsanna és Csiky Lajkó, Budapest